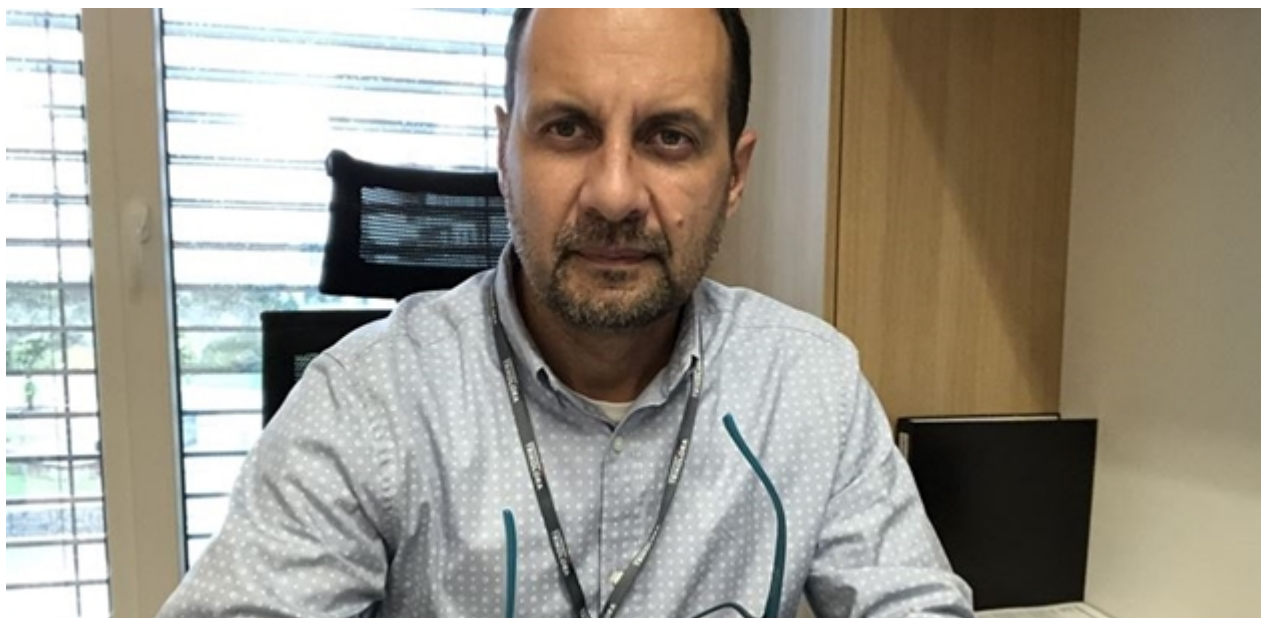

Dorazit Česko? Analytik Petr Viktorýn o těch, kteří nyní zažívají peklo. Hrozí umrtvení

- CZ24 News | 15. listopadu 2020

ČESKO: Hraje se tu na to, aby nemocnice byly co nejprázdnější a aby lůžka byla sociální pro bezpříznakové pacienty. Démonizace kovidové virózy zastínila mnohá nejčastější fatální onemocnění našich občanů, jako jsou srdeční problémy, rakovina či cukrovka, na které umírá rozhodně více lidí, jenže nyní je jejich léčba ponížena. Epidemiologové fabulují falešnými scénáři, ale pozornosti se nedostává praktickým lékařům. Smrt je přece logickým zakončením života a nemocní umírají dříve než zdraví - to je přírodní zákon a logika, proti které jde dnešní vláda. Tak pravil v rozhovoru předseda Trikolóry Moravskoslezského kraje, analytik a marketingový specialista Petr Viktorýn. Dostane se i na odboráře Dufka, americké volby, Českou televizi či na absenci pomoci živnostníkům.

Je doba gest a siláckých konstatování. Podle odboráře Dufka by mohly restaurace ekonomicky padnout, protože je jich dost. Co říkáte na toto prohlášení? Je jistě zvláštní od pána, který je mj. znám kauzou hodinek za sto tisíc korun, provokativně ukazovaných při jedné televizní diskusi...

Hodinky jsou „šperkem muže“, to bych mu byl ochoten odpustit, pokud je tedy nabyl vlastní pílí. Co je ovšem neodpustitelné, jsou Dufkovy ubližující výkřiky, které nejsou u odborových předáků výjimečné. Každá krize vygeneruje nové „Gottwaldy“, a rád bych se mýlil v tom, že pan Dufek tímto výkřikem zahájil dlouhodobější obsazování mediálního prostoru z důvodu, který prozatím zná pouze on.

Hotely a restaurace se již nyní potýkají s nedostatkem kvalitních pracovníků, a pokud dlouhodobost současných hygienických omezení způsobí další odliv pracovníků z gastronomie do nyní „stabilnějších segmentů trhu“ - stavebnictví, strojírenství a tak dále, nebo do ciziny, může to v budoucnu znamenat vážný problém pro celou českou gastronomii.

Současný radikální zásah vlády se moc nepovedl a mnoho restaurátérů dodnes nemá ani dílčí kompenzace za první vlnu. Je nutné tento segment trhu narovnat, nikoliv „dorazit“.

Současná omezení vyvolají stamiliardové ztráty a pokud by došlo i k masovým krachům a propouštění, bude situace ještě horší. Všichni odboroví předáci by se tedy měli „modlit“, aby zůstalo co nejvíce ekonomicky soběstačných subjektů, bez pomoci státu, protože pokud nám stoupne nezaměstnanost na dvouciferné číslo, projeví se to zřejmě i na zvyšování zdanění práce a opět odboráři budou mezi prvními, kdo to bude kritizovat.

Druhou věcí je pak prohlášení ministra Havlíčka, že koncem listopadu nebo začátkem prosince by mělo vypuknout totální rozvolnění a měly by se otevřít všechny obchody, restaurace, služby, sice za přísnějších podmínek... - ruku na srdce, kdo to bude dodržovat, takové „lapálie“, jako místa u stolu nebo povinná hygiena...

Ministr Havlíček zřejmě pouze balancuje stupňující se napětí ve společnosti. Rozvolnění by mělo být, ale logické a systémové. Je nesmysl nechat otevřené supermarkety a kompenzovat to uzavřením drobných provozoven – prodejen i služeb.

Za jediné funkční režimové opatření považuji vyhrazenou prodejní dobu pro seniory při první vlně. Pokud bych měl použít terminologii dříve zmíněné gastronomie, tak například v kuchyních smíte na jednotlivých stanovištích klidně provádět hygienicky zcela protichůdné procesy, avšak v režimu přesného časového rozlišení.

Jinými slovy, není nutné jedny kvůli druhým omezovat, pokud je dokážeme časově oddělit a chránit; současně je ale neomezovat na jejich právech a potřebách.

No a právě nejnáchylnější skupina, tedy senioři, by měli být chráněni. My ale kolem sebe vidíme, jak stovky či tisíce seniorů denně migrují mezi supermarkety podle toho, kde zrovna jsou slevy, zatímco kadeřnice, která je celý den sama na pracovišti, vždy s jednou zákaznicí, nesmí mít otevřeno.

Není to žádný hygienický režim, je to jen neefektivní „šikana živnostníků“ – a neprokazatelná ochrana zdraví je realizována na úkor prokazatelné ekonomické a sociální ztráty.

Česká vláda se zaklíná opatřeními v zahraničí a navrhuje rádoby symetrické kroky s cizinou, ale už zapomíná říct i druhou část – že většina podnikatelů v Německu či v Rakousku sedí doma na stoprocentní mzdě a je jim dokonce refundován zisk podle jejich podnikatelské výkonnosti v posledních třech letech.

V zahraničí tedy vlády přebírají finanční odpovědnost za ekonomický dopad hygienických omezení. V Česku tímto dopadem vláda zatížila samotné firmy, podnikatele a živnostníky. Neprůhledný systém pobídek a dotací je jen zmírnění dopadu, ne férová kompenzace způsobené ztráty.

Právě z tohoto výroku šedivějí epidemiologové děsem. Hranice otevřené, lyžovačky v Itálii, Rakousku či Francii budou lákat. Jak vidíte scénář po Novém roce? Nebude se to opět uzavírat, a do Velikonoc bude zas umrtvení ekonomiky?

Epidemiologové šedivějí děsem celou dobu. Fabulují katastrofické scénáře, zatímco praktičtí lékaři, kteří jsou ve styku s opravdovými pacienty, ne jen s čísly a s grafy, to tolik nedramatizují.

Dle ostrých dat se například v červenci nakazilo koronavirem 44,5 procent Čechů v zaměstnání a 33,8 procent v domácnosti či v rodině, zatímco ze zahraničí si virózu dovezlo jen cca 7 procent. To riziko získání nákazy na dovolené tedy bylo desetkrát menší, než doma!

Bude nutné konečně přijmout fakt, že covid-19, 20, 21 a tak dále, tady už bude s námi – a trýznit občany pátou nebo sedmou vlnou, to není řešením.

Musíme se co nejrychleji naučit s touto virózou žít. Musíme doufat, že v dohledné době vznikne funkční vakcína pro ty, kteří se chtějí nechat očkovat. A musíme narovnat chod našeho státu zpátky k normálu, to znamená zpátky nabýt naše občanské svobody a minimalizovat šikanování a regulaci našich životů státem.

Musíme se všichni co nejrychleji vrátit k původnímu fungování tak, jak se nám to líbilo, abychom byli schopni v klidu pracovat, hradiť své závazky a být v co největší míře soběstačními. Jiná cesta neexistuje, protože stát neumí rozdávat nic, co by před tím někomu jinému nesebral... a to přece nechceme.

Bohužel, „umrtvení ekonomiky“ opět hrozí, protože vláda stále hledá jakýsi optimální matematický model – ale konečně by si měl sám premiér připustit, že „pandemii nelze řídit jako firmu“. Ani nynější „systém PES“ nic neřeší, respektive svou paušální tarifací pouze vše komplikuje, když hlavním váženým kritériem je poměr pozitivně a negativně testovaných.

Ve chvíli, kdy se masově začnou testovat čeští turisté prahnoucí po lyžovačce v Alpách, budeme jásat, protože mezi těmito sportovci bude minimální počet pozitivně testovaných. A všechno otevřeme. Naopak ve chvíli, kdy bude nařízeno plošné testování domovů pro seniory, tak budeme zavírat nejen školy, ale zřejmě i továrny, protože procento pozitivních může být děsivě vysoké. Systém se tedy může otočit proti nám samotným – a místo zjednodušujícího návodu to může být ultimativní řád.

Řešme péči o skutečně nemocné, ale bezpříznakové-zdravé už nechejme v klidu žít.

Na Českou televizi se snáší kritika za to, že „díky“ covidu se neinformuje o událostech u nás i v zahraničí, samozřejmě kromě amerických voleb. Jaký máte na to názor?

Česká televize už delší dobu velice sporně „plní“ svou veřejnou službu, především poskytování objektivních, vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů občanů.

Více připomíná propagandistický moloch, ve kterém některé zpravodajské skupiny prahnou po grantech a oceněních. Pak je zřejmě nutné něco zveličovat či něco naopak přehlížet a vyhovět tak ideové linii vyhlášovatelů soutěží? Více než objektivních zpráv se nám dostává pokusů o tvorbu veřejného mínění a interpretace pouze jednoho názorového proudu, který bychom si zřejmě měli všichni osvojit. Dříve nás ČT informovala o dění a my jsme si vytvářeli názor. Dnes nám ČT vnucuje definitivní názor a my jsme pak nuceni pátrat po skutečném dění.

Tato situace je zřejmě zvládnutelná pouze úplným zrušením koncesionářských poplatků a férovou soutěží ČT o diváky ve veřejném mediálním prostoru. Ať si tedy ČT vysílá co chce, ale bez povinnosti občanů finančně se podílet na tomto podniku.

Když už jsme u Trumpa a Bidena - je rozhodnuto? Oficiálně je Donald Trump až do poloviny ledna hlavou Spojených států a Bílého domu...

Prezidentské volby v USA přestaly být svátkem demokracie. Je to opravdový „boj o získání politické moci“ a volební týmy využívají veškeré, tedy i neetické postupy. Nechci předjímat výsledek přepočtu hlasů, každopádně pokud se hlasy někde přepočítávají, pak je nesporné, že dozorující státní autorita uznala námitky či žaloby na průběh voleb jako důvodné.

Opět silně negativní roli sehraávají média, která se stavějí do pozice volebních komisí oznamujících zaručené a definitivní výsledky. Dokonce, bez ohledu na stále trvající proces přepočtení hlasů šla některá média tak daleko, že prezentují jakési ankety, koho chtějí Američané za prezidenta, jako výsledek.

Tato mediokratická zvůle je útokem na principy demokracie, protože skutečný výsledek voleb by se měl svět dovědět 14. 12. od volitelů, a ne ve formě různých pochybných senzací od té či oné skupiny.

Co je jisté už teď – ať vyhraje kdokoliv, bude chvíli trvat, než pominou negativní emoce a pachůť z porážky. Oznámením výsledku voleb tedy volební hysterie v USA neskončí.

Pro Evropu by bylo zřejmě přínosnější, kdyby volby vyhrál Donald Trump a pokračovala by současná zahraniční politika USA, bez migračních, ekologických a lidskoprávních experimentů, ke kterým bude Joe Biden náchylný.

S Joem Bidenem se zřejmě vrátí do Bílého domu i politika stupňování napětí vůči Rusku. Politika rovnostářská, kořistnická, štváčská a válečnická, kterou v minulosti snad nejlépe pojmenovala ministryně Albrightová svým výrokem: „V Rusku je příliš mnoho nerostného bohatství pro jednu zemi, a to není spravedlivé.“ Takovou zahraniční politiku USA v Evropě si snad, kromě paní poslankyně Langšádlové, nikdo normální nepřeje.

Opět přidám svůj „soud“. Jeví se mi, že většinová vůle v USA, to znamená náklonnost médií, sponzorů a zřejmě i voličů, je pro Joea Bidena, ač si o tom můžeme myslet cokoliv. On bude s většinovou pravděpodobností novým prezidentem.

A ještě k těm médiím. Zda nevyhovuje současný stav totálního informování o covidu některým lidem a zájmovým skupinám, protože se prostě méně informuje o žhavých problémech... Zárným příkladem je únik kyanidu do Bečvy...

Je nesporné, že covid existuje, a rovněž jsme se přesvědčili, že v kombinaci s jinými onemocněními se může stát smrtícím.

Démonizování této hrozby ovšem úplně zastínilo tři nejčastější choroby, na které se v Česku stále umírá – onemocnění srdce, zhoubné novotvary či diabetes mellitus.

Případné odkládání plánované léčby těchto závažných onemocnění z důvodu očekávání covid-apokalypsy – ať už odkládání na straně zdravotnických zařízení, nebo na straně vystrašených pacientů – bude mít za následek násobně více úmrtí, než je současný počet úmrtí s covidem. Život vždy končí smrtí a nemocní umírají dříve, než zdraví. Tak to bylo, je a bude, spasitelskému syndromu mnohých politiků navzdory. Covid-19 je prostě další civilizační choroba, která nesmí zastínit ostatní léčbu a zdravý rozum při řízení nejen zdravotnictví, ale i celé společnosti.

Z mého pohledu tedy „agenda covid-19“ žene i naše zdravotnictví do mnohamiliardové ztráty. Nejen výdaje za vybavení a zvýšené nároky na hygienu a spotřební materiál, ale hlavně systémové změny nás zničí.

Každá dobře hospodařící nemocnice měla v minulosti „plánovanou obsazenost“ lůžkových kapacit a na to přesně navazující například plánované zákroky či vyšetření. Za tyto realizované úkony nemocnice následně od zdravotních pojišťoven inkasovala úhrady, což bylo příjmem, se kterým dál hospodařila. Expresivně by se dalo říci, že nemocnice v hospodářské rovině soutěžily, kdo bude mít větší obsazenost – efektivní využitost, a tím si zajistí větší přísun peněz.

Nyní je to zcela opačně!

Je požadováno, aby byly špitály co nejprázdnější a mohly suplovat potřebu sociálních lůžek a poskytovat pouhé ubytování a stravu těm bezpříznakovým – pozitivně testovaným, kteří se nemohou vrátit do svých ubytovacích zařízení, kvůli své infekčnosti. Chybějící peníze na provoz pak budou

nemocnice vyžadovat po ministerstvu. Je to tedy destabilizace celého stávajícího zdravotního systému.

Stručně: Astronomické zadlužování republiky, změna schvalovacích procesů vládnoucí skupiny a přenesení povinností státu na jednotlivé občany, kterým je vnucováno, že jsou svým chováním odpovědní za zdravotní stav ostatních, je z větší části nezvládnutí či snad i zneužití současné situace.

Chtěl bych k tomu poznamenat ještě toto: Osobně bych situaci vedení státu vyhodnotil jako takzvaný mikromanagement, to znamená řešení pouhých drobností, čímž se pak podrážděně obhajuje neschopnost řešit problém jako celek.

Ve srovnání s tímto současným stavem společnosti, opakovaný únik kyanidu, zneužitím nynější situace není. Je to zřejmě obyčejné šlendriánství a evidentní zanedbání povinností na obou stranách, nejen na straně znečišťovatele, ale především zanedbání povinností na straně státního dozoru, a to na všech jeho úrovních.

Takto fatální pochybení by mělo mít za následek personální změny na pozicích odpovědných referentů, od obce po ministerstvo, protože jejich vlažný postoj k řešení prvního úniku mohl být zárodkem opakování této ekologické havárie, při nedůsledném zjišťování primární příčiny. Věřím, že policie a soudy budou situaci přísně řešit, a to na obou stranách.

Co říkáte další pikantérii naší politiky, kdy ministr vnitra volá po zahájení zjišťování odpovědnosti za konání či nekonání vlády za první i druhou vlnu covidu u nás? Opomněl, že je též členem vrcholné exekutivy a že tím obrazně řečeno řeže pod sebou větev?

Ministr Hamáček nemůže jinak. Pokud se neuměl prosadit v krizovém štábu první vlny a nechal za sebe mluvit vždy a všude pana premiéra, snaží se zřejmě publicitu dohánět až nyní. Tehdy jej zastínil pan Babiš, následně pan Vojtěch a aféra s panem Prymulou a nyní seshora dosazený pan Blatný. Udělat tolik práce a stále nebýt pro média mužem číslo jedna, musí logicky iniciovat jiné pokusy o sebezviditelnění...

Například německá sociální demokratka Merkelová je podle posledních průzkumů na vrcholu žebříčků popularity v Německu, zatímco ČSSD se v některých z posledních volebních průzkumů v ČR pohybuje kolem nutné pětiprocentní hranice. ČSSD v tuto chvíli nemá jiného koaličního partnera než KSČM a jak tvrdý volební soupeř je Andrej Babiš, lze nejlépe ilustrovat na příkladu minulého předsedy Bohuslava Sobotky.

Ministr Hamáček tedy musí hrát vabank. Musí zaujmout masy a musí svou pozici obhájit, nebo také klidně může po nadcházejících volbách do PSP ČR zůstat s ČSSD mimo Parlament.

Vedení ČSSD po torpédování voličského elektorátu hnutím ANO, by mělo vymyslet, jak si své voliče naklonit zpátky. Osobně si ale nemyslím, že volání k odpovědnosti za postup krizového štábu při relativně zvládnuté první vlně by bylo v něčem prospěšné. Leda že by se odkryly jakési klientelistické vazby při nákupech či distribuci hygienických pomůcek a vybavení? V této souvislosti se pak ale nabízí otázka, proč se tak zásadní zjištění neřešila hned a proč si to pan Hamáček nechával na později? Volat po odpovědnosti znamená prokázat nedostatky, a toto poměřování ve chvíli, kdy ČSSD tahá za kratší konec, může být střelba do vlastní nohy.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>